

[RENUNCYJOWAĆ *vb pf*

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w re- oraz -ować).

praet 3 sg m renuncyjował. ◇ con 3 sg m by renuncyjował. ◇ 1 pl m pers byśmy renuncyjowali.

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Zdać sprawę, donieść [renuncio – wracam się z poselstwem, sprawiam albo oznajmiam poselstwo Mącz 254c; – oznajmiam, opowiem com sprawiel Calep; ogłaszam, obwieszczam, opowiadam co pospolitego; oznajmuję, oznajmiam co komu, odnoszę co, opowiadam, daję znać o czym – renuntio Cn] [komu]: Pan Wojewoda podolski renuncyjował krolowi i snadź ma jachać do Warszawy, do Nowego Miasta stąpić DudEpist 1576/226.*

2. *Ogłosić [obwieszczam co komu, abo kogo czym: wieść przynoszę – renuntio Cn]:*

Zwrot: »[kogo kim] publice renuncyjować«: Ponieważ z łaskej Boży Henricus, Brat W.K. Mci, jest od nas wszech panem a Królem obran, tedyżmy z tym są do J.K.Mci posłani, abyżmy mu naprzód decretum electionis oddali i potym go królem polskim publice renuncyjowali. DiarPos 193.

3. *Zrzec się, zrezygnować [renuncio – wypowiedam, opuszczam kogo Mącz 254c; rozbracić się, rozbrat z kim uczynić, pożegnać się z kiej, wypowiedzieć przyjaźń, towarzystwo; składam co z siebie, urząd etc.; zrzucam kontrakt, targ – renuntio Cn] [aliqua re]: A też go [króla Henryka Walezego] próżni żadnym obyczajem być nie możemy, [...] jedno temi dwiema drogami: jedna, abyśmy obedyencyą jemu wypowiedzieli [...]; druga, ażby on sam regno renuncyjował PismaPolit 593.*

LWil